

ELMÉLKEDÉS

Egy öregember azt mondta, hogy életében csak egyszer panaszkodott – amikor fázott a lába, és nem volt pénze cipőre. Akkor azonban látott egy boldog embert, akinek nem volt lába. Sosem panaszkodott többé.

Utazó: Milyen időnk lesz ma?

Juhász: Olyan, amelyet én szeretek.

Utazó: Honnan tudod, hogy olyan időnk lesz, amelyet szeretsz?

Juhász: Miután rájöttem, uram, hogy nem lesz mindig olyan idő, amelyet szeretek, megtanultam szeretni azt, amit kapok. Így aztán biztos vagyok benne, hogy olyan időnk lesz, amit szeretek.

A boldogságunk, vagy a boldogtalanságunk attól függ, ahogyan az eseményeket fogadjuk, és nem az események természetétől.

(Anthoni de Mello S. J.)

A tartalomból:

Igeliturgikus naptár • Riport Ottó Rezsővel • Ministrálásról • Könyvtár • Fülöp-kurzus • Mese • Köln, 2005 • Kosztolányi az Egyházzól • Közös emlékeink • Skóciai Szt. Margit

Igeliturgikus naptár

November

- 9. kedd: A LATERÁNI BAZILIKA FELSZENDELÉSE (ünnep)
- 11. csütörtök: SZENT MÁRTON
- 13. szombat (Magyar szentek és boldogok, Kosztka Szent Szaniszló)
- 16. kedd (Skóciai Szent Margit, Szent Otmár)
- 19. péntek: ÁRPÁDHÁZI SZENT ERZSÉBET (ünnep) (Szent Abdiás, Szent Geláz)
- 21. vasárnap: KRISZTUS KIRÁLY (főünnap) (SZŰZ MÁRIA BEMUTATÁSA)
- 28. vasárnap: ADVENT 1. VASÁRNAPJA (Marchiai Szent Jakab)
- 30. kedd: SZENT ANDRÁS APOSTOL (ünnep)

December

- 3. péntek: XAVÉRI SZENT FERENC (Szent Szofonias)
- 5. vasárnap: ADVENT 2. VASÁRNAPJA
- 6. hétfő (Szent Miklós)
- 8. szerda: SZŰZ MÁRIA SZEPLŐTELEN FOGANTATÁSA (főünnap)
- 12. vasárnap: ADVENT 3. VASÁRNAPJA (Chantal Szent Johanna Franciska)
- 14. kedd: KERESZTES SZENT JÁNOS (Szent Venantius Fortunatus)
- 19. vasárnap: ADVENT 4. VASÁRNAPJA
- 25. szombat: KARÁCSONY: JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSE (Szent Anasztázia)
- 26. vasárnap: SZENT CSALÁD (ünnap) (SZENT ISTVÁN VÉRTANÚ)
- 27. hétfő: SZENT JÁNOS APOSTOL (ünnap) (Salkaházi Sára)
- 28. kedd: APRÓSZENTEK (ünnap)
- 31. péntek (Szent I. Szilveszter pápa)

Riport Ottó Rezsővel, templomunk diakónusával:

Jelenleg mivel foglalkozik? Mit csinál a világban?

A Budapest Főváros Önkormányzatának Kornis Klára Gyermekeotthona és Szakiskolája a munkahelyem, immár 23. éve. Utógondozó, nevelőtanár, illetve családgondozó munkakörben dolgoztam 7 évig, majd a szakiskola vezetője voltam - mint igazgatóhelyettes - 12 évig. Négy éve az intézmény igazgatója vagyok.

Mit jelent Ön számára a diakónusi hivatás?

A hivatalos megfogalmazáshoz hasonlóan: a papi szolgálat alsóbb rendjét, Isten és egyházának őszinte szolgálatát.

Hogyan és mikor került a Béke térre?

1986. augusztus 4-én költöztem ide a lakótelepre, azóta járok a Béke térre.

Hogyan tért meg?

Templomba járó, vallásos emberek voltak a szüleim. Testvéreimet és engem is vallásos életre neveltek és vezettek kicsi korunk óta. (Isten után ezért nekik is örök hálával tartozom. Édesapám 1982-ben, édesanyám 1998-ban halt meg.) Még nem voltam öt éves, amikor - 1950. advent első vasárnapján - először ministráltam a Lehel téri Szent Margit templom oltáránál. Azóta az oltár közelében lennem olyan, „mintha otthon lennék”.

Mit lát a plébánia életéből? Részt vesz-e jelenleg a plébánia valamely közösségében vagy programján?

„Hivatalos” közösségnek vagyok a tagja, az egyházközségi képviselő-testület jegyzője vagyok, s mint ilyen feladatot ellátó, „belelátok” a plébánia életébe. Általában a liturgikus cselekményekben veszek részt.

Mit tenne még hozzá?

Magamat – egyre intenzívebben és hasznosabban.

Mivel foglalkozik a hétköznapokon?

Az első kérdésre adott válaszomban (a munkahelyemről elmondottak) kitöltik a hétköznapjaimat, sokszor a hétvégéket és egyéb pihenőnapokat is.

Mivel foglalkozik a szabadnapokon?

Ha marad rá időm, megpróbálok pihenni. Olvasgatok, a Tv-újságból előre kiválasztott műsorokat nézek (egészen addig, amíg el nem alszom közben!), és - ellentétben fiatalkori önmagammal, aki nagyon sokat kirándult - most néha az interneten „barangolok”.

Mi tartja a Béke téren?

A plébános atya személye, munkatársainak és a templomba járó idősebbek és fiatalabbak felém irányuló „baráti tekintete”. Nem is beszélve arról, hogy úgy érzem, szolgálataimat szívesen fogadják. (Remélem, hogy az Úr is szívesen fogadja!) Úgy vagyok ezzel, mint mindenki más. Ha a feladatokat elvégezve elégedettek a munkámmal, az doppingol a további „munkavégzés” során.

Van-e kedvenc tárgya, szertartása vagy bármi más, ami kezdettől fogva vonzotta a templomba, illetve az egyházhoz?

Az OLTÁR, ahol szolgálhatok, és ahol - amint azt hiszem, és néha érzem is - Jézussal különlegesen bensőséges módon találkozhatom.

MINISTRÁLÁSRÓL - nem csak - MINISTRÁNSOKNAK

„...igen nagy gondot fordítatok a ministráns csoportokra, hogy az oltár körül szolgálva mindegyikük tanulja meg **egyre jobban szeretni az Úr Krisztust**, ismerjék föl, hogy valóságosan jelen van az Eucharisziában, **ízleljék meg a liturgia szépségeit.**”

(II. János Pál)

Ha valamelyik általam ismert papra jellemző, hogy ennek a buzdításnak szellemében foglalkozik a ministránsokkal, akkor Róbert atyáról ez igazán elmondható. Nem kevés plébánosi munkája mellett ő az, aki a ministránsokat összefogja, vezeti, és a szertartásokra betanítja úgy, hogy közben a liturgia szépségein keresztül, az Eucharisziában jelen lévő Úr Krisztust szerettetni meg velük - illetve velünk -, akik látjuk az összeszedett, szép, lélekemelő, példamutató ministrálást itt, a Béke téren.

Azt a felkérést kaptam, hogy írjak a Béke téri ministránsokról. Úgy gondoltam, hogy mielőtt róluk írok, előbb ismertetni kellene azokat a feladatokat, amiket az oltár körüli szolgálat során ellátnak azok, akik erre megbízást kapnak. Ismerve a helyi körülményeket is, fontosnak tartom, hogy az alábbiakat leírjam.

Rövid magyarázat az oltár körüli szolgálatról:

A ministrálás nem valami „cikis”, „magamutogató” dolog - amint azt régebben több alkalommal hallottam a sekrestyében -, hanem megtisztelő, komoly részvétel az Eucharisztia ünneplésében. Kellő összeszedettséggel, Isten iránti tisztelettel és odafigyeléssel végezzük. A liturgiában való részvétel az nem egy színházi szereplés, nem egy pódiumi előadás, hanem **SZOLGÁLAT**.

„A lelki adományok ugyan különfélék, a Lélek azonban ugyanaz. **A szolgálatok is különfélék**, de az Úr ugyanaz.” (1Kor.12,4-5). Az egyházat szent Pál az élő szervezethez, a testhez hasonlítja: sokfélék a tagok, a szervek, mindegyiknek megvan a maga sajátos szerepe. A test mégis egyetlen, szerves, összehangoltan működő.

dő egység. Az egyházban sokfélék a szolgálatok, a Szentlélek adományai, de a különféle szerepkörök és életállapotok mégis harmonikusan kiegészítik egymást, és így építik fel Krisztus titokzatos Testét. Az egyháznak ez a tagoltsága a liturgiában is kifejeződik.

A liturgia ünneplésének irányítója a **püspök**, mint Krisztus papságának teljes jogú hordozója, aki egyházmegyéjében az egész szentségi élet forrása, hiszen csak ő képes Krisztus papi hatalmát más személyeknek továbbadni. Az egyház legtökéletesebb képe az a liturgia, melyet a püspök vezet papságával együtt, körülvéve az Isten népével. *(Ezért lényeges és fontos a püspöki templomokban bemutatandó nagycsütörtöki krizmaszentelési mise!)* Az egyházközségek nagy száma miatt azonban nem lehetséges, hogy minden szentmisét a püspök vezessen, ezért az **áldozópapok** is hatalmuk van arra, hogy Krisztus képviselőiként bemutassák az áldozatot és létrehozzák az Eukarisztiát. Erre csak a papnak van hatalma a hívőközösségen belül. Nem mintha a hívek megválasztották és megbízták volna őt ezzel a feladattal, hanem azért, mert az isteni kiválasztás és a papszentelés által maga Krisztus ruházta fel őt ezzel a hatalommal saját maga és a hívek javára. Így tehát, ahol nincs pap, nincs Eukarisztia sem, ahol pedig nincs Eukarisztia, nincs egyház sem. A szentmise vezetője és legfontosabb, nélkülözhetetlen szereplője ezért természetyszerűleg a pap. A szentmisét méltósággal és alázattal kell bemutatnia, hogy magatartásával Krisztus élő jelenlétét érzékelhetővé tegye a hívek, vagyis „Isten népének családja” számára.

Noha a pap egymagában is képes teljes értékű áldozatot bemutatni az Istennek, ezt a hatalmat a **hivő nép** javára kapta. A hívek nemcsak Isten igéjének hallgatói és a kegyelem befogadói, hanem szent nemzet, királyi papság, tulajdonul lefoglalt nép, akik maguk is hozzácsatolják saját életüket, minden imádságukat, jöttüket és szenvedésüket Krisztus áldozatához. A hívek általános papsága lényegében különbözik a felszentelt papok szolgálati papságától, de ugyanúgy megvan a méltósága és nélkülözhetetlen szerepe. *(Ezért a hívek kerüljék a szentmisén az egyénieskedést és az elkülönülést, kapcsolódjanak be az imákba és énekekbe, az egyszerre végzett mozdulatokba és egységes testtartásba, az ige figyelmes hallgatásába és lehetőleg a szentáldozásba is.)*

A hívek közül egyesek külön értékes szolgálatokat is ellátnak az oltár közelében. A segédkezők között az első helyet a **diakónus** (szerpap) foglalja el, akit a püspök részesített az egyházi rend szentségének első fokozatában. Szolgálatát külön szentségi rend, egy életre szólóan a klérus tagjává teszi. A szentmisében az ő feladata az evangélium olvasása és magyarázása a szentbeszédben, az áldozópap segítése a szent áldozat bemutatásában és az Eukarisztia kiosztásában, valamint a közösség tevékenységének és magatartásának irányítása.

A diakónusénál alacsonyabb szolgálatokat ellátók a **ministránsok** (szolgálattevők). A szolgálattelvők elnevezései a következők: a **lektorok** (felolvasók) akik felolvassák a nem evangéliumi olvasmányokat, a hívek könyörgését, és a zsoltárt is énekelhetik; és az **akolitusok**, akiknek feladata az áldozópap és a diakónus segítése az oltár szolgálatában, az oltár és a szent edények előkészítése. Közülük kerülnek ki a **gyertyavivők** (ceroferáriusok), a **tömjénvivők** (turiferek), a **keresztvivők** (kruciferek), a **könyvkezelők** (libriferek), a **kézmosók** (lótorok), a püspök által bemutatott szentmiséken pedig még a pásztorbot és a püspöki süveg hordozói (bakulisták és infulisták), valamint a **szertartásvezetők** (ceremonáriusok).

Ministránsainkról:

Őszinte tisztelem és megbecsülésem minden ministránsnak, aki ebben a rohanó, felturbózott, etikai-erkölcsi romlást sugárzó világunkban szakít arra is időt, hogy - a megtiszteltetés lehetőségét felismerve - az Oltár szolgálatára vállalkozik. Nem utolsó sorban szüleiknek és mindazoknak, akik az Oltár felé irányították figyelmüket.

Elmondhatom, hogy szinte kivétel nélkül minden Béke téri ministráns - adott esetben - a „helyzet magaslatán” áll. Összpontosított, szép, átgondolt és **a hétköznapok szentmiséjében is ünnepélyes mozgásukkal és magatartásukkal** valóban megható, lélekemelő a liturgia látványa. Az pedig, hogy még egészen kis gyermekek is végig tudják szolgálni a hosszú (pl. nagyszombati) szertartásokat, az pedig kimonodtan **csodálatra méltó fegyelmet, összeszedettséget és kitartást sugall.** Biztos vagyok benne, hogy ebben már az Úr kegyelme is ott van!

Meg kell becsülni a szentmisén résztvevőket azzal, hogy **felkészülünk a szolgálatra**, nem pedig „majd csak lesz valami” jelszóval „beesünk” a szentmisére. Ha alapvető hozzáállásunk a felkészülést sugallja, akkor egy-egy hibázásunkat az Úr is és a jelenlévők is elnézik. Nem kell tehát félni az esetleges extra feladatoktól sem. Vannak már olyan nagyobb ministránsok - és ezt örömmel látom főleg a nagyobb ünnepekre való készülődés alkalmával - akik türelemmel és szeretettel tanítgatják a kisebbeket vagy a kezdőket. A gyakorlottabb szolgálattevőknek pedig azt ajánlom, hogy ők is „vegyenek szárnyaik alá” kisebbeket.

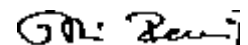
A ministránsok, hittanosok, énekesek és cserkészek „hada” összefonódik, mert sokan közülük több közösséghez is tartoznak. Ez így szép, harmonikus és hatékony olyan szempontból is, ami a lényeges feladatunkra, a tanúságtételre vonatkozik.

A téma befejezéseként:

A szent szolgálatokat végzők és a hívők egyaránt tegyék meg mindazt, de csak azt, ami rájuk tartozik, mégpedig a liturgia szellemével és szabályaival összhangban, őszinte áhitattal és fegyelmezetten, kellőképpen felkészülve és begyakoroltan. Így lesz Béke téri templomunk liturgiája valóban annak a mennyei liturgiának képmása és elővételezése, melyet az angyalok és szentek énekelnek a Fölséges Isten trónja előtt „most és mindörökké”.

Dr. Verbényi István: „Örömmel és buzgósággal...”c. könyvében található idézettel zárom gondolataimat azzal, hogy igazán komoly, tanúságtévő feladat legyen számunkra nem csak az oltár melletti szolgálat, hanem a hétköznapok „keresztényi” megélése is.

*„Isten népének családja az Eukarisztia ünneplése után **hazatér otthonába** és visszatér mindennapi foglalkozásához. Mindenki számára megmarad a feladat, hogy **őrizze meg a hitet**, amit maga Krisztus táplált, **tegyen tanúságot** keresztény életével a kívülállók és keresztény testvérei előtt.”*

(Ottó Rezső)

Ha kedvet kaptál az Úr szolgálatára, akkor szeretettel várunk a minden hónap első és harmadik szerdáján 16⁰⁰-17⁰⁰-ig tartandó ministráns próbára!

Plébániai könyvtár

Hívek régi kívánsága teljesült. Ez év október 16-án vasárnap 10 órakor Hajnal Róbert atya felszentelte a plébániai könyvtárat. Bensőséges, családi „ünnepséget” rendeztünk. Gyermekeink énekkel köszöntötték a könyvtárat.

Mindez hosszú előkészítő munka és több helyről érkezett adományok eredménye. Most 500 kötetes a könyvtár, amit részben a hívők adományaiból, részben a városmajori plébániából (a teljes könyvállomány 10 százaléka a városmajori plébánia adománya), és részben a templomunk saját beszerzéseiből származik. A könyvek túlnyomórésze vallási tárgyú. Az előkészítésben jelentős szerepe volt *Héjj Csabának* és *Bós Klárikának*, akik sokoldalú szervezőmunkájukkal elősegítették a könyvtár mielőbbi megnyitását.

A közeljövőben mintegy 1000 könyvvel gyarapszik a könyvtár, melyeket a hívek adományoztak a plébániának.

A könyvtár szakszerű kiépítése jelenleg is folyik. Ennek során a könyvek leltározásra kerülnek; mindenki kaphat olvasójegyet 100 Ft beiratkozási díj ellenében.

Jelenleg, ideiglenesen még csak vasárnap 10-12 között van kölcsönzés, de tervezük a hétköznapiakra való kiterjesztését.

Újabb időkben felmerült a vallásos olvasók részéről, hogy a közkönyvtárakban nem találnak megfelelő vallási irodalmat.(...)

A városmajori plébánia a felvállalt mintánk... A városmajorban könyvaukciók keretében cserélődik a hívők könyvállománya. A könyvtár klubként is működik, amelynek keretében egyes erre a célra vállalkozó olvasók bemutatnak egy-egy könyvet a tagok számára.

A plébániai könyvtárak múltja messzire vezet. Ezek zömében az egyházi személyekhez és működésükhöz kötődtek. 1950 körül sajnos az akkori állam fellépésének következtében ezek nagy része megsemmisült, a plébániai könyvtárak anyaga szétszóródott.

Ami minket illet: a magyar és világirodalom remekei lelhetők fel könyvtárunkban.

Minden korosztály és érdeklődési kör számára hozzáférhető irodalom található.

A BékeHír lehetőséget ad arra, hogy a könyvtár sorsát figyelemmel kísérhessék az olvasók.

Héjj Ádám (könyvtár szakos főiskolai hallgató)

Közös élményeink

HITTANOS ÉVADNYITÓ

Mint ahogy azt megszokhattuk, Róbert atya és Gyula atya szeptember első hittanóráján mindig azzal kedveskedik nekünk, hogy a plébánia kertjében egy hatalmas szalonnasütést szervez. A cserkészek megrakják a tüzet, mi pedig jó hangulatban sütögetéssel, evéssel, beszélgetéssel töltjük ezt az időt. Kicsik és nagyok együtt vannak, amit nagyon jó látni, hiszen a külön hittanórákon néha olyan kevesen vagyunk, hogy azt hinni, teljesen elfogytunk. Most különösen jó hangulatban telt az évadnyitó, mert Bella Peti és Vida Zoli jóval az évadnyitó előtt készültek erre az alkalomra, és több tucat népdalt összeszedtek, amit tekerőlanttal és gitárral kísértek. Természetesen a hallgatóság is kitűnő volt, mert akinek nem volt étel a szájában, az biztos, hogy énekelt. A kezdése és befejezése ennek az alkalomnak pedig mindig egy ima, egy ének, hogy ne felejtjük, kinek nevében vagyunk/voltunk mi itt együtt.

medve

ÓCSA

A kora őszi Béke téri kirándulás, melynek úti célja Ócsa volt, „túlságosan családiasra” sikeredett. Nem voltunk túl sokan, de azért voltak kicsik és nagyok, a kis Milántól a Vida nagyszülőikig. A Népstadiontól busszal indultunk a kis faluba, ahol némi gyaloglás után megnézhattunk egy nagyon érdekes premontrei templomot, amit XI. századi építése óta tatárok, törökök és kisgyerekek is felgyújtottak, majd mindig újjáépítették, belevíve egy kicsit az adott kor építészeti stílusából. Egy helyi fiatalembertől tudhattunk meg még egyéb érdekes dolgokat a templomról és történetéről.

Innen gyalog indultunk tovább, majd helyi lakosok útbaigazítását is igénybe véve elértünk a Selyem-réti tanösvényre. Itt megcsodálhattuk a láp élővilágát, főként az érdekes növényzetet és láttunk rengeteg békát is. Utunk végén pihentünk egy kicsit a Selyem-réten, majd gyalog indultunk valamiféle busz irányába, bár utazhattunk volna egy teherautó platóján is, csak sajnos ők az ellenkező irányba mentek...

Mindenki nagyon jól érezte magát, és jóleső fáradtságát kipihenhette a hazafelé tartó buszon. Reméljük a jövőben mind többen kapnak kedvet, egy közösen eltöltött szombati természetjárásra!

Ati

MÁTRAI KIRÁNDULÁS SOK-SOK SZALAMANDRÁVAL...

Egy októberi reggelen elindultunk a Népstadionhoz. Ott egy menetrendszerinti járatra szálltunk, ahol a busz nagy részét mi alkottuk, de azért volt más utas is. A busz aztán megérkezett a Mátra tetejére. A felhők éppen ott voltak, ahol mi... Egy kicsit még várakoztunk, aztán elindultunk. Mást nem is tehettünk, mivel a busz egy másik helyen várt ránk. Egy rossz talajú földúton mentünk egy rövid ideig, de aztán elkezdődhetett az igazi erdei túra. Az út szinte folyamatosan lefelé haladt. Már fentről láttuk egy tavat. A tó fentről hasonlított a Duna-kanyarra, olyan volt mintha egy folyó lett volna. A kék úton kezdtünk el menni, hogy aztán a zöld útra térjünk. A tónál horgászokat is láthattunk, amikor odaértünk. Messziről egy kerítésnek látszó tárgy bukkant fel, már úgy tűnt, hogy az út arrafelé véget ér. Ám kiderült hogy csak a Vízművek jelzése volt ott, ami azt mutatta, hogy milyen területet hagyunk el, honnét távozzunk... Aztán egy döglött állatra bukkantunk. Páran kíváncsiak voltak rá... Később megjelent az erdőben egy *szalamandra*. Attila csinált is arról sok fényképet. Gondoltuk, hogy ezzel le is tudtuk az igen ritka szalamandra megjelenését. Amikor a második szalamandra megjelent, még mindig nem sejtettünk semmit. Aztán a harmadik és a negyedik egyszerre jelentek meg egy helyen. Aztán egy nagyon kicsi, majd egy nagyon nagy került elő... Aztán egyre kevesebbszer csinált fényképet, ha szalamandrát látott valaki. A szalamandrák narancssárga színükkel elég könnyen észrevehetőek voltak, bár a levél mögé próbáltak elrejtőzni. De ha már észrevette valaki, hiába bújt el előlünk... A felfelé vezető út jó pár helyen elég fárasztó volt és persze nem kellett fáznunk sem, mivel inkább izzadtunk az alacsony hőmérséklet ellenére. Víz előbb csak a fákról hullott ránk, aztán az eső is elkezdett esni de akkor már kifelé tartottunk az erdőből... A hazafelé induló busz megérkezett a Népstadionhoz és a közelemben lévők folyamatosan fogytak mindaddig, amíg csak én maradtam...

Ez az út a szalamandrák miatt marad igazán emlékezetes.

Héjj Ádám

Mese (nem csak gyerekeknek)

A GOMBA ÉS A TÖLGYCSEMETE

A gomba egy tölgyfatönk mellett bújt ki a földből.

Kibújt és nőtt, egyre magasabbra emelte kalapját. Kinőtt egy fiatal kis hajtás is a tönk oldalából.

Morgott a gomba, mérgeződött:

- Nem szégyelli magát ez a kis hitvány hajtás, majdnem a fejemre nő! Nem tudott más helyet találni magának? Itt amúgy is szűk a hely.
- Nőj csak békességben – felelte a kis Tölgycsemete. – Ha nem elég a hely neked, majd arrább húzódok.

Másnap a Gomba újra kezdte a mérgeződést:

- Olyan szűken vagyok itt, hogy még a kalapomat se tudom megigazítani!
- Ne panaszkodj – csitította a Tölgycsemete. – Van itt még hely elég!

Harmadnapra a Gomba megvénült, és oldalra dőlt.

„Látod, ez a vége a pöffeszkedésnek – gondolta a Tölgycsemete.

- Nem is volt szükséged olyan sok helyre!”

(Lett népmese)

Ifjúsági Világtalálkozó – Köln 2005

A torontói Ifjúsági Világtalálkozón a Szentatya, II. János Pál pápa, meghívta a fiatalokat 2005 augusztusára Kölnbe. 2002-ben Torontóban az ünnepi zárómisén azt mondta: „Ma kezdődik meg a zarándokút Kölnbe.”

Jövő nyáron Németországban, Kölnben kerül megrendezésre az Ifjúsági Világtalálkozó augusztus 15-21-ig. Az ezt megelőző napokban pedig Németország szerte sor kerül az előtalálkozókra. Ez lesz a huszadik alkalom, hogy az egész világ ifjúsága megmozdul, együtt elmélkedik, imádkozik. A találkozó mottója a Karácsony örömhíréhez kapcsolódik: „Eljöttünk, hogy hódoljunk Neki.” (Mt 2,2)

Egész Németország már most lázasan készül. Minden egyházmegyében a találkozó logójával ellátott sorsjegyet árulnak, hogy ezzel is pénzt gyűjtsenek a találkozóra. A nagy eseményt most 120 önkéntes fiatal és 75 fő állandó munkatárs készíti elő. Augusztus elseje óta a fiatalok folyamatosan érkeznek a világ minden tájáról. Magyarországot is képviseli két fiatal. Egyikőjük – *Mayer Diána*, a BékeHír (jelenleg tiszteletbeli) főszerkesztője (a szerk.) - éppen a mi plébániánkról került ki.

A találkozóra 800.000, 16-30 év közötti fiatal várható a világ 150 országából, 4.000 fő ezen felül a média képviselőjeként és az önkéntesek száma a találkozó idejére 20.000 főre fog felduzzadni.

***

Én az információs központba kerültem. Itt dolgozom néhány hete. Ez a legnagyobb létszámú osztály és a legmultikulturálisabb is egyben. Ide fut be az összes telefonhívás és e-mail és kerül mind regisztrálásra. Sok leendő zarándok, szállásadó, önkéntes, ministráns, kórustag, segítő, felajánló és egyéb érdeklődő telefonál, vagy küld e-mailt.

A munka mindig jó hangulatban folyik. Most napi 12 órában, a találkozó előtt majd napi 24 órában fogunk dolgozni. Sokat tanulunk, gyakorlunk és képezzük magunkat, hogy minden felmerülő kérdésre azonnal tudjunk válaszolni.

Remélem, hogy jövő augusztusban a mi plébániánkról is részt vesznek majd többen a találkozón.

Mayer Diána (Köln)

Érdeklődni lehet: Katolikus Ifjúsági Mozgalom: 1053 Budapest, Veres Pálné u. 10. tel.: 484-0734

Kosztolányi Dezső gondolatai

Kosztolányi Dezső (1885-1936) katolikus családból származott. Nagyanyjának katolikus gondolkodása nagyban hozzájárult lelkivilágának kialakulásához. Bár fiatalabb korában elveszíti hitét, s mint író néha cinikus, dekadens, vagy vallással ellentétes, szabadelvű tanokat hirdet, mégis egész munkásságán végigvonul a katolikus tanok emléke.

A költő mondta Harsányi Lajosnak:

Katolikus nevelést kaptam a szülői házban, de hitemet forrongó ifjúságomban elveszítettem.

- Akkor miért szeretsz bennünket?

- Nem titeket szeretlek, hanem a vallásokat. Olyan páratlan, tündöklő vallás egy sincs, mint a tiétek. Tiszta költészet.

- Nono! –ellenkeztem vele.

- De igen, tiszta költészet! És ötödik jelzöt kellene adnotok neki. Négyet a hittanban tanultam, hogy: egy, szent, általános és apostoli. Ötödik jelzője az lehetne, hogy: szép.

- Azt mi is tudjuk!

- De nem tudatosítjátok eléggé. Ti nem is sejtitek, milyen széppé és változatossá tettétek az életet, amely magában fárasztó és unalmas. Ti ünnepeitekkel részekre bontottátok az évet. Szolgálatba állítottátok fel a csúcsokat: építészetben, szobrászatban, festészetben, költészetben egyaránt. Ezt nem Chateaubriandtól veszem. Ti november elsején, amikor kezdődik az őszi vörös hervadás, kiviszitek az embereket a temetőbe, és meggyújtjátok a kegyelet lángjait és mécsgyertyáit. Virággal borítjátok a sírokat, és figyelmeztetitek a világot az elmúlásra. Félistenek és hősök felett elsiratjátok a requiemet. Amikor megjön a december, hajnali misét tartotok. A hajnali kék ködben, amely olyan, mint a szilva hamva, süveges, lámpásos emberek bandukolnak a kivilágított templomok felé, és teli torokkal énekeltetitek az „Ó fényességes szép hajnal” kezdetű ódon adventi éneket. A nappalok egyre rövidebbek lesznek, a sötétség egyre sűrűbb és hosszabb. És ti azt mondjátok, nem kell félni. Majd jön valaki, aki elűzi a sötétséget, és sose látott fényt gyújt a világnak. Az adventi emberek remélnek, és várják a fényt. A várakozásban kicsordul az ajándékozási kedv. Titokban vásároljátok szeretteiteknek az emléktárgyakat, hogy szeretettel ünnepeljétek együtt a fény születését. És a sötétség mélypontján, dec. 24.-én, amelyet „szentestének” neveztek, megrendezitek Jézus születésének mámorában azt a hallatlan és páratlan karácsonyi tűzijátékot, amelynek sziporkái New Yorktól Tokióig látszanak.

Akkora az öröm, hogy a világ táncra perdül. És mosolyogva nézitek a jégszikrás farsangot. De pár hét múlva ismét üstökön ragadjátok az embert, és azt mondjátok neki: -Elég volt!- Kék lepellel borítjátok a templom képeit, hamut hintetek a kijózanult fejekre, és azt mondjátok: memento homo!- Emlékezz, ember, hogy porból vagy és porrá leszel! Az élet nem lehet örökös vigalom. A rózsa mellett felvérzik a tövis. És

igyekeztek meggyőzni a világot, hogy mindenkinek szenvedni kell. A vonakodó embernek felmutatjátok a keresztet. A Kálváriára járatjátok az embereket, és a szenvedés szépségeit magyarázzátok nekik.

Egyre jobban sarokba szorítjátok őket: a szenvedés és gyász komor hangulatába. És megjön a nagyhét. Elnémítjátok a harangokat, és rekedt kereplők hangja mellett énekeltetitek velük sötét templomokban Jeremiás halhatatlan siralmait. A nagypénteki katarakta tetején a bíboros, a püspök leveti saruit a szentéjben, és mezítláb csúszik a földre fektetett kereszt elé, amelyen meghalt Krisztus. És felállítjátok a nagy Halott sírját. Piros, zöld, sárga üveggömbök mögött, ijedt kis gyertyák égnek, halvány virágok dideregnek, sírás fojtogatja a torkokat, csörren a rézfillér, és döbbenne áll a világ a nagy ravatalnál. Nagyszombaton felzúdítjátok a Rómából visszatért harangokat, aranyos karingbe öltöztök, terelitek a népet, amely ellepi a templomteret, és megindul az öröm mámorában ujjongó körmenet. – Alleluja! Föltámadt Krisztus e napon. A körmenet szegélyén sorfalat állnak a fák, zöld rügyekkel figyelnek rátok. – Igen! – igen! –mondogatják a fák. Valóban itt a feltámadás: a tavasz.

Oly szép mindez, hogy az Egyházhhoz akkor se volna szabad hozzányúlni, ha Isten nem volna sem égben, sem bennünk. Ha valami szörnyű hatalom kipusztítaná a világból a virágokat, a színeket, és hamuszürkévé tenné a földet, vagy eltörölné a modern ember játékszerét, a sportot, nem okozna akkora kárt, mintha az Egyházat törölné el.

(Kosztolányi Dezső; Harsányi Lajos)

Fülöp-kurzus plébániánkon

Szeretnél találkozni az élő Mennyei Atyával és végtelen, mindent feloldó szeretetével? Akkor add neki egyetlen hétvégéidet! Engedd magad te is szeretni általa és így hús szívet (Ez 11; 19-20) és megújult életet kapsz Tőle ajándékkul. Pont Ő az, aki kell neked, és ez az „ami jár neked”!

Megerősödik benned az „örökélet-ösztön”, hogy úgy fogadd be Isten gondolkodását, szeretetét, kegyelmét, ahogy az ételt, italt, a levegőt, a földet a lábad alatt, a folyóvizek sodrását, az Eget és a Napot a fejed felett.

Ebben a hétvégi „áldozat”-ban azok vezetnek az Atya szívébe és szeretetébe, akik már nagyon ismerik és szeretik Őt, hiszen egyek Vele (Jn 17; 20-21).

1997 októberében már volt Fülöp-kurzus a Béke téren. Ezután megújult és azóta is tartó erővel indultak meg a közösségek, fiatalok és idősebbek egyaránt.

A mostani, 2004. november 19-21. között tartó kurzusra épül a jövőre tervezett Emmausz -kurzus is, ugyancsak plébániánkon és ugyan úgy a Szociális Testvérek Társaságának szervezésében., amelynek középpontjában Isten szavának, a Bibliának mélyebb megismerése áll.

Mi jónéhányan, akik már részt vettünk a Fülöp-kurzuson, csak ajánlani tudjuk a sokkal jobbra, nagyobb szeretetre, igaz ismeretre, szebbre,...vágyódó szívűeknek és keresőknek is.

A kurzus péntek 16 (17?) órától vasárnap 16.30-ig tart; közös ebéddel, vacsorával (esetleg reggelivel) együtt, önköltségesen. Csak aludni megyünk haza 21 óra körül. Szombaton és vasárnap reggel 7.30 (8.00?) órakor kezdjük a találkozót a Mennyei Atyával.

Csak nyitottságodat, néhány zsebkendőt és a Szentírást hozd magaddal!

Érdeklődni lehet Windberg Évánál. Tel.: 3207-106. Jelentkezni november 10.-ig lehet a templomban található jelentkezési lapon.

W.É.

Skóciai Szent Margit (Reska, 1047.; †Edinburgh, 1093. november 16.)

(...)Az első biztos adat, amellyel Margit atyjáról, Edmundról rendelkezünk, az, hogy Magyarországon élt, és Szent István király rokonságából vette feleségül Ágotát (aki egyes történészek szerint Szent István húga, mások szerint Gizella rokona volt).

Margit valószínűleg 1047-ben született, s az e házasságból származó három gyermek közül a legidősebb volt. Edmund jól érezhette magát Magyarországon, hiszen atyjának mostoha-testvére, Eduárd 1041-ben elfoglalta Anglia trónját, tehát már nyugodtan hazatérhetett volna. 1057-ben vagy valamivel korábban Edmund a feleségével, Ágotával s gyermekeivel: Margittal, Krisztinával és Edgárral mégis Anglia földjére érkezett, amely természetesen idegen volt számára. Margit ekkor tíz éves lehetett. Edmundot királlyá koronázták, de néhány év múlva meghalt.

Ezáltal ismét előtérbe került a trónutódlás kérdése, mivel gyermekeket nem szoktak királlyá választani.

A trónviszályok miatt később fia, Edgár, anyjával és nővérével, Margittal együtt, Anglia ősi elenségéhez, Skóciába menekült. Akkor Malcolm uralkodott Skóciában, akit alattvalói „Véres”-nek hívtak. Félelmetes kegyetlenséggel állt bosszút Macbeth hívein, aki atyját megölte és elragadta a trónt. Malcolm Anglia belső bizonytalanságát és az angolszász uralkodócsalád távollétét arra használta föl, hogy újra meg újra betört az országba. Ugyanakkor megszerezte magának Margit kezét, aki csak családjának sürgetésére mondott igent a házasságra.

Margitról attól az időtől kezdve kapunk élesebb vonásokkal rajzolt képet, hogy Skócia királynéja lett.

Életrajzában ez áll: *„Malcolm a legnemesebb családból vett magának feleséget, aki még nemesebb volt bölcsességében és jámborságában.. hatására a király elhagyta vad szokásait... Egész környezete megváltozott Margit körül... Előtte többé egy durva szót ki nem ejtettek.”* Életrajzírója azt is közli, hogy Margit – és nem a király – összehívta a skót egyház zsinatát, hogy a római egyház szokásaitól eltérő szokásoktól, amelyek az egykor Írország felől megtérített skót egyházban még mindig föllelhetők voltak, megszabadítsa a skótokat. A királyné a zsinaton tárgyalt teológiai kérdésekhez is hozzászólt. Akkoriban éles viták folytak arról, hogy a bűnös embernek egyáltalán szabad-e Krisztus Testét magához vennie. Margit azt a nézetet képviselte a zsinat előtt, hogy – jóllehet valamennyien bűnös emberek vagyunk – ha valaki meggyőnt, megbánta bűneit, megtette az elégtételt, és hittel járul a szentáldozáshoz, az a Szentírás szerint nem ítéletre, hanem bűnei bocsánatára méltó.

Nemcsak az életrajzíró Theoderichtól, hanem más forrásokból is tudjuk, hogy Skócia népe hálás szeretettel tisztelte Margit királynőt, aki templomokat és kolostorokat épített, és minden nyomorúságos szenvedőn segített. Az irgalmasság tetteinek gyakorlásával emléket állított az emberek szívében. Margit, aki Alfréd családjának utolsó királynéja volt, minden angol királynő anyja is lett általa, hogy leánya, Matild Hódító Vilmos legkisebb fiának, a Vilmos utódjává tett I. Henriknek lett a felesége.

Margit 1093. november 16-án halt meg, négy nappal azután, hogy a férje, Malcolm és idősebb fia az angolok elleni csatában elesetek. A nép körében azonnal szentként kezdték tisztelni; ünnepélyes szentté avatása 1261-ben történt. Margit és Malcolm földi maradványait a reformáció idején Spanyolországba menekítették, az Escorial templomában nyugszanak.

Ünnepét 1673-ban vették föl a római naptárba, június 10-re. 1969-ben november 16-ra helyezték át.

Theoderich a következő jelenetet örökítette meg röviddel a szent halála előtt: „Amikor a királyné halálán volt, belépett hozzá a szobába egyik fia. Éppen a harctérről jött, a lelke súlyos bánattal volt teli, hiszen anyjának azt kellett volna jelentenie, hogy atyja és testvére a csatateren maradtak holtan, és most anyját is halálán látja. Miközben szívét eltöltötte a keserűség, a királyné összeszedve utolsó erejét, megkérdezte, mi van férjével és a másik fiával. A fiú, arra gondolva, hogy ha az igazat mondja, azzal megöli édesanyját, csak annyit válaszolt, hogy „jól vannak”. A királynő azonban fősóhajtott, és ezt mondta: „Tudom, tudom, de megesketelek téged a kezemben lévő keresztre, mondd el nekem a valóságot”. Így a fiú elmondta

a történeteket. S ekkor Margit ahelyett, hogy asszonyoknál szokásos jajgatásban tört volna ki, ez a keresztény lélek az égre emelte a szemét és két karját, majd az Istent dicsérte azért, hogy élete utolsó órájában még ilyen nagy szenvedésben lehetett része."

A szentté avatás alkalmával ereklyéit kiemelték, s a legenda szerint a következő történt. Felnyitották a sírt, és a maradványokat egy ezüst ravatalra helyezték, hogy a templom szentélyébe vigyék át. Amikor a menet Malcolm király sírboltja előtt haladt el, meg kellett állniuk, mert az ereklyét vivők nem tudtak továbbmenni. Akkor egy öregember azt tanácsolta, hogy emeljék ki Malcolm csontjait is, és helyezték oda Margit mellé. Mikor ez megtörtént, folytathatták útjukat.

Ez a csodás elbeszélés azt a meggyőződést tükrözi, hogy Margit megszelídítette és szentségben maga mellé vette Malcolmot.

www.katolikus.hu (rövidített változat)

BÉKE TÉRI PROGRAMOK

November 7. – TOKOS ZOLTÁN gitárkoncertje, 17⁰⁰ órai kezdettel.

November 13. szombat - KIRÁNDULÁS A PILISBE

Találkozó: 8³⁰-kor a Béke téren a † előtt (Útiköltség: 600 Ft)

Hozz magaddal: diákigazolvány, bérlet, étel, ital, meleg ruha, jókedv

November 19-21. - FÜLÖP-KURZUS

November 20. szombat

14⁰⁰ Szent Erzsébet ünnep, majd betegek szentségének felvételére való felkészítés és agapé.

November 21. vasárnap

10³⁰-as mise után a betegek szentségének közös felvétele.

16⁴⁵-től gitáros Szentségimádás

Minden mise után Erzsébet-kenyér osztás.

November 27. szombat - ADVENTI KOSZORÚ KÉSZÍTÉS

Gyülekező: a fél nyolcas mise után a Béke téren a földszinti hittanteremben

Hozz magaddal: olló, fogó, metszőolló, csípőfogó, egyéb szerszám, ami jól jöhet

December 11. szombat – AJÁNDÉKKÉSZÍTÉS

Érdeklődni lehet: Szolnoki Vicánál (tel.: 3-408-408)

December 23. csütörtök – AJÁNDÉKKIHORDÁS Találkozó: 9⁰⁰-kor a templomban

December 24. péntek – KÓRHÁZLÁTOGATÁS

VÁRUNK TÉGED IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javasolataikat:

tel.: 3-408-408 (Szolnoki Vica), 06-20-331-9588 (Hajósi Áron)

web: <http://beketer.isCool.net> (új képekkel)

e-mail: hajosi@mail.kozut.hu

levelezőlista: beketer-feliratkozas@primlista.hu